

Anyai ági örökletes karmák a Lilith és a Sárkányfarkok pozíciója szerint

Kozma Szilárd családi karma - asztrológus: A személyi horoszkópokból pontosan kiolvasható anyai ági női felmenőtől öröklött karmikus programok asztrológiai leírása

A személyi horoszkópokban található két sorsidéző karmikus pontnak: Lilitnek és a Sárkányfarkoknak a napjegyekben és a horoszkópházákban elfoglalt pozíciója által jelölt negatív meghatározódásoknak a több éves elmélyült megfigyelése elvezetett az emberi léleknek (Az egyéni spirituális és kauzális struktúrájának) a legtitkosabb mélyrétegeiben rejlő, és többnyire az anyai ágon öröklődő, tehát anyai nagyanyáról és anyáról a leányokra és fiúkra szálló, ún. objektív spirituális tévképzeteknek az egyéni tulajdonságokként, vagyis már születésünktől adott, de a maguk teljességében csak a fentőtt kor elérése után jelentkező egyéni meghatározódásokként öröklött negatív szellemi - karmikus - csomagok létezésének a felfedezéséhez. Ezek a karmikus csomagok tartalmazzák azokat, a minket önkéntelen és öntudatlan képzeleti (mágikus imaginatív) tevékenységekre serkentő spirituális programokat, amelyeket a keresztény vallás misztikus bűnbeesetti állapot következményeként kezel. De, amely programok csak kis részben általánosak, vagyis csak nagyon kicsiny részben oldhatók fel a vallásos gyakorlatok és a vallásos alapállás segítségével, mivel ezek többnyire egyénre szabottak, családi és individuális jellegűek, hiszen ők még az szerint is alakulnak - változnak, hogy milyen spirituális, lelki és szellemi állapotban volt az édesanyánk, abban a periódusban, amikor magzatként a méhében megfogantunk.

Ez a felfedezés nem cáfolja és nem semlegesíti ugyan a különböző reinkarnációs elméletek és kutatási módszerek által lehetővé tett karma- megismerési lehetőségeket, de felbecsülhetetlenül nagy mértékben árnyalja és pontosítja azokat. És, amennyiben az illető kutató személy, vagy spirituális vezető inkább gazdag misztikus fantáziával, mit tényleges metafizikai tudáson alapuló spirituális tisztánlátással rendelkezik, tisztázza, cáfolja, vagy egyenesen hitelteleníti azokat. Ez, egyben az életfeladat-öröklődésnek a felfedezését és a személyi programok kauzális (ok-okozati) értelmezése által történő kimutatási lehetőségének a felfedezését is jelentette. Vagyis az egyéni sorsnak az igazi, gyakorlatilag is kimutatható eredetének, valamint kideríthetőségének és kimutathatóságának a felfedezését, amelynél jobb módszert és nagyobb lehetőséget a sors- és életrendezésre, vagyis a tragikus kimenetelű, végzetes betegségek és balesetek elkerülésére, a tragikus élethelyzetek kialakulásának a megelőzésére, illetve a harmonikus, derűs, kreatív és egészséges élet kialakítására egyetlen humántudomány, vagy szellemtudomány sem képes felmutatni. Ezernyi személyi és családi sors és életút átvizsgálása után bebizonyosodott számunkra, hogy azok a személyek, akiknek az ősei, intenzíven átélt magzat- gyermek- és családelleses érzelmeket és képzeteket hordoztak magukban éveken át, csendes neheztelés és szorongás, rejtett (elfojtott) vagy nyílt gyűlölködés, bosszúvágy, vagy életre-törés (gyilkosság, öngyilkosság, vagy több abortusz) és átkozódás (kiátkozás) formájában, önkéntelen és öntudatlan rombolási és önrombolási késztetésekkel születnek a világra. Ezek a csecsemőkorban is, a tudattalan szellemi személyi struktúránkban lappangó rombolási hajlamok, tizennégy éves korunk után aktiválódnak és a kamaszkor időszakában felszínre törnek agresszivitás, irracionális félelmek, erős depresszió, különböző komplexusok, türelmetlenség, sors-gyűlölet, és öngyilkossági késztetések, vagy a felnőtt léttel és az általános emberi életfeladatokkal szembeni averzió (pl. otthon- és családalapítás, gyermekvállalás és gondozás ellenesség) formájában.

A racionális logikánk számára érzékelhetetlen akarat- és sorsirányító hatásukat, az életkorunkkal arányosan, egyre inkább kifejtik, hiába, hogy közösség-etikai okokból, vagy egyéni megfontolásból, az önfegyelem segítségével, magunkba fojtjuk ezeknek a képzeletünket befolyásoló, szellemi programoknak a felszíni megnyilvánulási formáit. Az elfojtások következtében ugyanis, ezek a programok nem oldódnak és nem számolódnak fel, hanem a tudattalan képzeleti, gondolati és vágyvilágunk mélyrétegeiben folytatják az aknamunkájukat.

Mindannyian manipulálva vagyunk ezek által az őseinktől öröklött, általuk a tudattalan képzeleti, gondolati és érzésvilág mélyrétegeibe lefojtott, és így a generációk közötti tudattalan szellemi öröklődést biztosító spirituális memória révén, az utódoknak átadott szellemi programjaink által.

Eközben úgy képzeliük, hogy az értelem által vezetett szabad akaratunkat gyakorolva, pozitív vágyaink és ésszerű erkölcsi világgépünk szerint gondolkozunk, érzünk és cselekszünk. Nem tudjuk, hogy az öröklött negatív szellemi programok összetett hatásai miatt, illetve az általuk sugallt negatív, szellemi és lelki mentalitások önkéntelen átélése miatt, betegedünk meg látszólag indokolatlanul, és hogy miattuk sodródunk olyan konfliktusokba, olyan drámai, vagy tragikus kimenetelű helyzetekbe, amelyekbe nem csak, hogy nem akartunk, hanem amelyekre még csak soha nem is gondoltunk.

A jelen civilizációban hét, egymástól különböző, karakterében, alapjellegében egymástól jól eltérő, de egymással összefonódó, örökletes program érvényesülését lehet megfigyelni.

Az első, a személyiség-ellenes program, vagyis a Fény-ellenes program, az úgynevezett férfias sorsöröknek, a teremtő öröknek az egymáshoz való diszharmonikus viszonyulásához kapcsolódik.

A második fajta, a magzat- gyermek- és családelleses sors-program.

A harmadik fajta sorsprogramot, az önkéntelen önámítási, és más-ámítási programot (félre vezetési, hamis információ-áramoltatási késztetések programja) Kaméleon programnak neveztem el.

A negyediket okoskodó-spekuláns programnak, illetve Júdási programnak neveztem el, de nevezhetjük akár a

szemellenzős pozitívizmus, vagy a semmibe vezető pragmatizmus programjának is.

Az ötödiknek van a legtöbb elnevezése. Legegyszerűbb neve a kurválkodási program, de az öncélú élvezet- és ezen belül, a szexuális élvezethajszolási és kényelemhajszolási törekvések sors-programjának, valamint a boldogságra való képtelenség, illetve a hamis boldogság-hajtásnak, és ez által az öncélú esztétikai törekvéseknek és a boldogság-látszateltérési törekvéseknek a sors-programjának is nevezhető.

A hatodik az, amit aggodalmaskodási és felelősség-elhárítási programnak, vagyis a rendeltetés- és megváltás elleni biztosítási törekvések programjának neveztem el.

A hetediket Sors-és Istenellenes program megnevezéssel illetttem.

Az alábbiakban az 1-4. és 6. programok leírása olvasható:

1. A Fény-ellenes programok az adott személynek a mások személyiségével szembeni, a karakter-jegyüket nyíltan felvállaló személyekkel szembeni, nyílt, vagy rejtett, tudatos, vagy öntudatlan, szembenállási és versengési késztetéseket szülő veleszületett sors-programot jelez. Ebben az esetben a nyílt, vagy a lappangó mentális devianciák (depressziós tünetekkel váltakozó agresszivitás) skálája a hatalmi ambícióval járó, nyílt vagy rejtett kegyetlenkedésre és brutalitásra való hajlamtól, az ellenségnek képzelt személyek és tárgyak megbüntetése és rejtett megsemmisítése vágyától, a különböző önpusztító, önromboló, öncsonkító és önbüntető hajlamokig, és szélsőséges esetekben a kegyetlenkedés sóvárgástól a perverz sadizmusig terjed. Ez az ösöktől örökölt negatív szellemi program többnyire az adott személy édesanyjának, vagy nagyanyjának a saját apjával, vagy a férjével (a vizsgált személynek az apjával, nagyapjával, vagy dédapjával) szemben érzett, igen erős, de többnyire rejtetten átélt személyiség érvényesítési ambícióiban gyökerezik. De kapcsolódhat intenzíven és huzamosan átélt, erős ellenségekhez kötődő, mély vallásos vagy nemzeti érzelmekhez is.

Ennek a személy-ellenes, illetve egyéniség-ellenes gyűlölködési programnak a betegségtünetei: a szívbetegségek összes változatai, a súlyos hűléses betegségekre, valamint a migrénes betegségekre való hajlam, a mellkas tájéki gerinc-problémák és a mellkasi problémák, a csontozati, érrendszeri, vérkeringési és vérnyomási problémák, férfiaknál a here- és prosztatagyulladások, a here sérv, az agyvérzés következtében beálló lebénulás, valamint a here és a prosztata rák.

2. A magzat- gyermek- és családellenes, vagyis a teremtés és természetellenes programok azt jelzik, hogy az illető személy édesanyja, vagy annak az anyai ági felmenői, rejtetten: lelki és öntudatuk legmélyére süllyesztett és ott lefojtott, negatív anyasági problémákkal: gyermekvállalási, gyermekszülési, magzat- és gyermekvesztési (gyermek-eltevési: "angyalcsinálói" tetteikkel), tudományos családszűkítési, vagy családszétszakítási gondolatokkal és érzelmekkel küzdöttek huzamosan és intenzíven.

Az adott személynek is ilyen jellegű gondjai, problémái lesznek állandóan, annak ellenére, hogy esetleg olyan közkezdvelt személyiségről van szó, aki például nagy ambícióval és kitűnő eredményekkel halad a politikai, tudományos, vagy a művészi karrier-építés útján. Amennyiben férfiről (fiúról) van szó, az életút elején enyhébb a program következménye, mert csak abban nyilvánul meg, hogy nem képes meglátni szerelmi partnereiben a potenciális anyát, hogy hiába vágyik családi nyugalomra, mert igazából nem akar, vagy nem képes családot alapítani, illetve azért felelősséget vállalni. Amennyiben mégis családot alapított fiatalon, később indokolatlanul szétdőljön azt, elszakad a családtól és nem képes újabb családot létrehozni.

A negatív családi (gyermek- és életellenes) program külső hatásai úgy is jelentkezhetnek, hogy családon kívüli kapcsolatokból származó (vállalt, vagy letagadott, esetleg közönyösséggel kezelt) gyermekei születnek, akikhez zavaros viszonyok fűzők.

Nőknél az előbb leírtak annyiban változnak, hogy ők már kamaszkorukban, nyíltan, vagy rejtetten, de elutasítják magukban a saját anyaságuk képzetét, illetve elhárítják maguktól az anyai szerepkört. Nem képesek és/vagy nem akarják saját magukban felismerni a potenciális anyát, sőt: önkéntelenül ellenséges érzelmekkel töltik el az ilyen jellegű képzetek. Mindez korai menstruációs zavarokkal és a havi vérzéssel kapcsolatos (tisztulási) problémákkal tetéződik és szerencsés esetben igen korán és véletlenszerűen (váratlanul) válnak anyává. Szerencsétlenebb helyzetben a meddőség ördögi körével küszködnek, miután a méhüket és a petefészkeket tönkretették mentálisan a gyermekszüléstől való irracionális félelmeknek, valamint a tudományos családtervezés különböző "gyógyítói" eszközeivel.

Az életellenes programok betegségtünetei tehát a gyomortájéki és az emésztőrendszeri betegségek mellett, a gyermekszüléssel és gyermektáplálással kapcsolatos női szerveknek a megbetegedései és elváltozásai. De ide tartozik a málformációs utódok (csonkák, bénák, púposok, farkastorkuk, félkegyelműek, stb.) kialakulásának és világra hozásának a jelensége, a szülési és "teherviselési" szövődmények, valamint az imént felsorolt szervek rákosodása.

Példa az Indiában szentként tisztelt Veda fordító és értelmező Ramana Maharisi aszkéta. Ő, annak ellenére, hogy rendkívüli aszkézisével: lelki fegyelemmel a diszharmonikus hajlamait megfékezte, a legfájdalmasabb betegségek egyikében, csontrákban halt meg. Ennek a misztikusnak azért kellett idejekorán meghalnia, mert annak ellenére, hogy olyan gyermek- és életellenes családi mintázat fedezhető fel benne, amit csakis a családalapító szülőként, illetve a családról és a gyermekekről való gondoskodással lehet feloldani, nem alapított családot. Ráadásul soha nem élt élettársi viszonyban, ehelyett a halott anyjának állított szentélyt. Utazó - mozgó remeteként és Veda fordítóként -

értelmezőként élén, nem részesült nyers földi tapasztalásban, ami ráébreszthette volna, hogy az erőfeszítéseket igénylő, konkrét életfeladatait felvállalva ("Vegye fel mindenki a maga keresztjét"), bárki jobban megvilágosulhat mind a normálistól eltérő életet folytató szentek.

Ramana Maharisi, félreismert sorsfeladatának áldozataként és szentként, csupán a poláris ellentéte volt Sztálinnak, Hitlernek és a húszadik század többi sátáni személyiségének. Életének tragikus vége csak szomorú beigazolódnása a Csuang-Ce azon híres aforizmájának, miszerint a szentek élete, a követhetlensége miatt, spirituális szempontból a rablógyilkosokéval egyenértékű.

A követhetlenség alatt itt nem azt kell érteni, hogy nem lehet azt az egyedi misztikus utat végig járni, hanem azt, hogy nem érdemes. Spirituális szempontból tévút az ilyen, máskülönben nem végződne rettenetes fájdalommal járó betegséggel és persze korai halállal. Tevékenységével nem okozott tragédiákat mint Sztálin és Hitler, de amennyiben a magukat a szent öncsalás állapotában ringató híveire és a tömeges öngyilkosságoknak elméleti alapul szolgáló elméleteit a lét és az élet - az ember - rendeltetése szemszögéből felülvizsgáljuk, ugyanúgy az intő példaként szolgáló szomorú történelmi tények közé kell sorolnunk, mint a nagy felforgatókét.

3. Ahhoz tehát, hogy valaki a Ramana Mahariséhoz hasonló szellemi és értelmi képességek segítségével a legmagasabb spirituális szinten tudja becsapni magát (és környezetét) és akkor is úgy képzelje, hogy ő a lényeket tekintve nem tévedett, a nem romboló, de annál is veszélyesebb spirituális sors-programmal kell hogy szülessen. Ez a környezet - és öntévesztő program, önkéntelen hamis információ-áramoltatási program. Ez az ember ősemlékezetében, az állati létből visszamaradt létfenntartási állapotokra, az ellenséges természeti, ragadozó – áldozat szerepkörökre visszautaló, automatikus ámítási készletének programja. Ez az automatikus álcázási és megtévesztési készleteket és az ezzel járó, spontán hamis információ-áramoltatási (hazudozási) készleteket előidéző szellemi program.

Úgy alakul ki egy kismamában és úgy kerül be egy megszületendő ember (csecsemő) személyi struktúrájába, hogy az anyai ági felmenők (ősanyák) nem csak a szüleiket és a férjeiket vezetik mesterien félre a saját személyükre (vágyaikra, szándékaikra, akaratukra) vonatkozó lényeges kérdésekben, hanem annyira beleélik magukat a félrevezetés (szemforgatás) célszerűségébe és jogosságába, hogy sikerül becsapniuk és összezavarniuk a saját lelkiismeretüket is. Sőt: amennyiben vallásosak voltak, még az Istent, vagy a kedvenc szentjüket is szerették volna a maguk pártjára állítani a céljaik elérésében, és noha tudták, hogy igazságtalanul és hamisan járnak el, imádkoztak azért, hogy a szentjeik segítsék őket szándékaik kivitelezésében. Igyekeztek az Istent, a szenteket és saját lelkiismeretüket is meggyőzni arról, hogy az, amit tettek, vagy tenni szándékoznak, voltaképpen nem is olyan nagy bűn, nem erkölcstelen. Ennek a spirituális szintre emelt öncsalásnak a szelleme nem szűnik meg az illető ősanák halálával, hanem annak függvényében, hogy egy-egy utód fogantatását megelőző időszakban, mennyire intenzíven élték át a környezet- és az önámítás állapotát, az utódokba átszármazott és konkrét (nyíltan megélt, vagy rejtett: lappangó) ámítói tulajdonságok formájában megjelent az utódokban és azok utódaiban.

Ezek, az őskorrupció motívumához kapcsolódó, spirituális szintekre vésődő, ámítási programok az intellektuális jellegű iskolázottsági (tájékozottsági) fokkal arányosan nőnek, összetettebbé és intenzívebbé válnak, ahelyett, hogy azzal oldódnának. A grafológusok között köztudomású, hogy a nyugati személyek kézírás-mintái tartalmazzák a legtöbb hazudozási hajlamra utaló jelt. Hiába tudjuk Nietzsche óta, hogy elenyészően kevés és jelentéktelen tény az, hogy sokat hazudunk másoknak, ahhoz képest, hogy saját magunknak mennyit hazudunk, mert a legtöbb esetben, nem tudjuk, hogy mikor és miért áramoltatunk a lelkiismeretünk, vagy a környezet irányába hamis információt, hogy miért csapjuk be magunkat és környezetünket.

Az őskorrupció, vagyis az őshazudozás kulcsszavai: kényelmes, kellemes, biztonságos és élvezetes. És ha észre vesszük, hogy az állandó kéj-állapotot: a folytonos világi sikert, vagyis tudományos és gazdasági boldogságot nem lehet elérni, legalább egy kis lét-biztonságot akarunk szerezni.

Valójában nem az öncélú (szexuális) kéjelgés a főbűn, hanem az a sors-kikerülési -kicszelezési vágyunk, a mesterséges és külső (anyagi és személyi) feltételekhez kötött biztonságra és kényelemre való törekvésünk, amellyel elszakítottuk magunkat a természettől. A természettel, a természet változásaival és határhelyzeteivel való közvetlen (egyértelmű) és állandó (folyamatos) kapcsolatunk nélkül, meg vagyunk fosztva a fejlődésünkhöz szükséges közvetlen, úgymond nyers tapasztalatoktól és azoktól a közvetlen és elemi jelzésektől, amelyek arról tudatosítanak, hogy törekvéseinkben, fizikai, lelki és szellemi állapotainkban, kapcsolatban állunk-e, harmóniában élünk-e az egyetemes törvényekkel, vagy nem.

Amint a neve is mutatja, a kaméleon program végeredményben a természeti létért való küzdelem primér játékában létrejött szellemi folyamatoknak különböző megjelenési formája. Ez a ragadozó–áldozat közötti, az ellenfél megtévesztését szolgáló játszma akkor válik veszélyessé, amikor a természeti ember és a felettes ennek is nevezett lelkiismerete közötti: az Isten és a személy közötti viszonyban használja az ember a megtévesztést, a hamis információáramoltatást. Akkor, amikor az ember az egyéni elképzelései szerinti kicsinyes érdek-koncepciót, mint egyetemesen érvényes törvényszerűséget tüntet fel mások és a maga számára. Magyarán: amikor az egyéni, vagy a csoport érdekekhez kötött, abból kiszármazott erkölcsi világképét úgy tünteti fel, minthogyha az egyetemes szükségyszerűségként "az Isten" erkölcsi elvárása lenne.

Az álcázás, a cselezés, a félrevezetés, a becsapás és a hazudozás tehát a legelemibb és a legösszetettebb létjelenségekben is jelen van.

A kaméleon programra utaló diszharmonikus személyi mintázat még csak arra utal, hogy az illető személynek a születésétől fogva hiányzik, vagy zavart az a képessége, amelynek segítségével helyesen fel tudná mérni, és

értékelni tudná magát, a saját (jó, vagy rossz) személyi tulajdonságait. Ennek következtében zavart és hamis képet alkot magáról, helytelenül ítéli meg a személyét mind a környezetével való viszonyaiban, mind az emberi és általában a szellemi értékek viszonylatában.

Mikor alul, mikor fölül értékeli magát, mivel születésétől fogva hiányzik az önértékelési és az önkritikai érzéke. Ő a szerénykedő ember, aki a mások szemében meglátja a szálkát, de a saját szemében nem képes észrevenni a gerendát. Mivel helytelenül ítéli meg magát, helytelen az a kép is, amit saját magáról a környezetének kivetít, kisugároz. Az általa kisugárzott hamis önképre visszaérkező környezeti válasz-reakciók miatt és ezek következtében, vagy folytonos bizonytalanság-tudattal (komplexusokkal) él, mint aki állandóan bűnös valami olyan dolgokért is, amikről nem is tud, vagy teljes magabiztossággal és meggyőződéssel jelenít meg egy olyan (szerinte legalábbis értékes) személyiséget, amely a valóságban nem is létezik. Például kedves ripacs, vagy érzelgős és jóindulatú segítség-osztó, de valójában számító és, ha lehetősége nyílik erre, kegyetlen zsákmányoló. Enyhébb formája a megbízhatatlanság, illetve a szélhámosságra való hajlam.

Amikor az ámitási és önámítási reflex a képi - képzetli folyamatok és a fantázia tevékenysége szintjén jelentkezik, a fentiekben leírtakat pesszimista világlátással és életszemlélettel (ellenségképekkel), vagy habókos ködkergetéssel duplázza meg. A személy, aki egy ilyen veleszületett program által vezérelt hajlammal rendelkezik, összetéveszti a tárgyi és a szellemi valóságot az ő negatív képzeletével, vagy habókos vízióival.

Rendszerint azok a babonásan vallásos, vagy a magukat felvilágosult ateistáknak valló édesanyák hoznak a világra ilyen sorsképpel rendelkező gyermekeket, akik bálványimádókként úgy képzelik, hogy a tőlük függetlenül létező objektív Isten és Sátán harca jellemzi az életük minden részletét, illetve az, hogy mennyiben engednek az egyik, vagy a másik hívásának, vagy az anyag mindenhatóságába vetett hitük miatt, a tárgyi világot fetiszizálják és a gyermek apját is, tőlük függetlenül létező és döntő objektumként kezelik. Ezért leggyakoribb spirituális betegségek a tévképzetekből eredő kedélyállapotokhoz, illetve a csalódásokban és a bűntudatban gyökerező pszichés traumákhoz kapcsolódnak. Ezért ezekben, a szellemvilághoz való zavaros kapcsolatokban gyökereznek a mirigy betegségek, illetve a hormonzavarok is, amelyek végül is, az anyai ősök által intenzíven átélt misztikus káprázatoknak a következményei. Az alkoholizmus és az erős dohányzás is, de főként a kábítószeresítés, mint a mesterséges önámítás megtestesülése, a kaméleon program különböző formáját jelzi, illetve annak a fel nem oldott következménye. A kaméleon programok által vezérelt tulajdonságok képesek a hatodik hatványra is fel fokozni a többi veleszületett programból eredő negatív készleteket, aminek szellemi önismeret és öntisztítás hiányában gyógyszerfüggőség, majd orvos- és kórház-függőség, esetleg korai halál lesz a vége, arról nem is beszélve, hogy ezzel az önkéntelen áttatási és önáltatási készlettel lehetetlen fenntartani egy normális élettársi viszonyt, ami nélkül lehetetlen a ténylegesen boldog és egészséges élet elérése.

Logikus tehát, hogy az önámítások következménye az életenergiák összezavarodása és elgyengülése: a cukorbetegség, az elhízás és amennyiben a befelé ható kaméleon program a szintén befelé, vagyis a sors-helyzet irányába: az abszolútum irányába ható romboló programok valamelyikével társul, a következmény a rák betegség. A vírusok is a zavart ősideáknak, illetve a hamis sors-információkból álló mentális struktúráknak a genetikai megtestesülései.

4. A lineáris, valamint lét-dimenziók közti információ-áramlási sorserőkhöz kapcsolódó veleszületett programot, csak három-négy évre a többi program után fedeztem fel. Ennek hatására az illető személy az ún. pozitívista intellektualizmus készletét, a materialista tudományosság (a tudományoskodó fontoskodás), a technikai találmányok és az ésszerű organizációk megváltó erejében való fanatikus hit, a gazdasági-technológizálási és sokszorozási mánia, a tökéletes rendszerezés és a rendszerező szórszálhasogatás, valamely jellegzetes készletét, vagy a steril elméleti konstrukciók és filozófiai rendszerek alkotási készletét örökölte a spirituális memória révén az anyai ági felmenőitől. Ritkábban, de lehetséges ennek a szöges ellentéte is, amelynek a hatására az illető személy képtelen a nagyobb horderejű racionális és logikus gondolkozásra, illetve a valóság különböző szintű világaiban létező, azonos metafizikai (lényegi) tartalommal bíró elemek közötti összefüggésének, illetve azok különbözőségének a megtételére, megértésére és meglátására, azok önálló felfedezésére.

Ők a nagy naivak, akikkel minden misztikus és vallásos – szentimentális maszlagot be lehet vetetni, amennyiben az humánus szempontból „jónak”, azaz hasznosnak látszik. Ők a különböző címeken hirdett nagy (És nagyszerűnek ígérkező!) mágia-tanok, misztikus gyógyítói iskolák, és tudományos agykontroll tanfolyamok követői, akik úgy képzelik, hogy a mágikus és misztikus praktikák és technikák öncélú és önkényes gyakorlása és alkalmazása segítségével elintézhetik minden sors-problémájukat és megnyerhetik az életüket. Elhiszik, hogy egész életükben boldogak és egészségesek lehetnek, anélkül, hogy az általános emberi és a jellegzetesen személyi életfeladataikat felvállalnák. Anélkül, hogy a tényleges spirituális fejlődésük és kiegyenlítődési képességük elérése érdekében, a sorsukból eredő, hibás, belső és külső mentalitásuk változtatása érdekében, személyes és gyakorlati tapasztalatokat szereznének, anélkül, hogy a közvetlen tapasztalataikból levonható tanulsága szerint, mentalitásbeli változásokat eredményező erőfeszítéseket tennének.

E sorsprogramokkal a leggyakrabban mégis a kutyűrű-imádók és szerkentyű-bolondok körében, valamint a technokraták körében találkozunk, azok között, akik a tudomány és a technika vívmányai által vélik megnyerhetőnek az életet, akik úgy képzelik, hogy a boldogságuk és az egészségük mindössze azon múlik, hogy meg találják-e, illetve felfedezik-e azt a tudományos technikai eszközt, amely az ő és az egész emberiség nagy életproblémáját és életfeladatát önmagától megoldja.

Ezeknek az anyai ági őseik (anya, nagyanya, dédnagyanya és üknagyanya, vagy ezek közül csak valamelyik, abban a fizikai valósághoz kapcsolódó, gazdasági és technikai tévhitében (rögeszmeszerű tévképzetek szerint) abban hittek az

utódaik foganása idején, hogy az élet és a sors bármely problémáját megoldhatják a tudomány és a technika, a technikai - gazdasági pragmatizmus, vagyis a természettudomány által feltárt tényekre alapuló gyakorlatiasság és gazdaság segítségével. Egyszóval, a természettudomány és a gazdaság segítségével.

Amennyiben a tapasztalataik segítségével nem sikerül megszabadulni a rögeszméiktől, nem csak elmeorvosászati és idegrendszeri problémáknak nézhet elébe, hanem a csodabogárság és a rögeszmés habókosság bélyegével is, valamint valamely üdvözítőnek tűnő tudományos-technikai rögeszme szolgálatában töltött aktív életet követő, hiábavalósági és kietlenségi (silánysági) érzésekben (szélsőségesebb esetekben: melankólia kórbán) folytatott, többnyire magányos öregkor perspektívájával.

Ritka esetben ugyan, de jelentkezhet az előbbieket szöges ellentéte is. Vagyis, a gyakorlati racionalitásra és az elméleti gondolkodásra való képtelenség, el egészen a lineáris, vagy az analogikus logika teljes hiányáig. Ez jobb esetben erős idealizmusra és miszticizmusra - misztifikációra való hajlamokat eredményez, rosszabb esetben a babonás gondolkodást és/vagy a dogmatikus vallásosságot, szélsőséges esetben a ködkergetést, a misztikus (vallásos) habókosságot, a farszót, vagy egyenesen veszélyes dogmatizmust és fanatizmust. Egyik végletes megjelenési forma sem jobb a másinál és mindkettő ugyanannak a zavarodott szellemiségnek a természeti kifejeződése.

V. A tudományos-gazdasági (technikai) pozitívizmus, illetve az öncélú (és ezért vak!) pragmatizmus és az öncélú intellektualitás (a szkepticizmus) programja Ebbe, a többnyire a Merkúrhoz és az Uránuszhoz kapcsolódó, negyedik fajta negatív örökletes progamba, csak érzésben vagyok érdekel, mivel a személyi horoszkópomban a Nap és a vele együtt álló Merkúr is pozitívan fényszögeli az Uránuszt. Ezt a személyes vonást, csak azért bocsátom előre, hogy megmentsemül szöggeljen, amiért, annak ellenére, hogy a következményeiről, illetve a felszíni megjelenési formáiról írtam mind a regényeimben, mind a tanulmányaimban korábban is, a konkrét asztrológiai formáit, a többi program felfedezése és leírása után sokkal később, csak három - négy évre rá fedeztem fel. Vagyis csak két évvel az után, hogy az első három örökletes programról szóló tanulmányt legelőször közre adtam az Utódok, szülők és szeretők az asztrológia tükrében c. könyvemben. Ez viszont azt is magával hozta, hogy e mögött az intellektuális és gazdasági okoskodások, illetve az un, józan paraszti észnek hívták, "nem látni a fától az erdőt" című program után következő, illetve e program mögött megbúvó általános rombolási programot: az Isten-ellenes magatartási programot, amivel viszont nagyon is rendelkezem, ugyancsak nem vettem észre. De lássuk, hogy miről is van szó: Amennyiben a személyi horoszkópban, elsősorban a két "értelmi" bolygó: többek között a "logikus" és az "analogikus" gondolkodás bolygói: a Merkúr és az Uránusz egymást negatívan fényszögeli, és amennyiben ez a két bolygó a Nappal vagy a Marssal, vagy a Szaturnusszal és/vagy a Plútóval is negatív fényszögeket alkot külön-külön, illetve ezek bármely negatív fényszögek által létrehozott kombinációjával, több mint valószínű, hogy a személy az un. pozitívista intellektualizmus készletét, a materialista tudományosság, (a tudományoskodó fontoskodás) és a gazdasági -technológizálási mániá valamely jellegzetes negatív vonását örökölte a spirituális memória révén az anyai ági ősszüleitől. Ritkábban, de lehetséges ennek a szöges ellentéte is, amelynek a hatására az illető személy képtelen a nagyobb horderejű racionális és logikus gondolkodásra, illetve a valóság különböző szintjein létező, azonos metafizikai (lényegi) tartalommal bíró különböző elemek közötti összefüggések, illetve különbözőségek megértésére és megglátására, azok önálló felfedezésére. Ők a nagy naivak, akikkel minden misztikus és vallásos - szentimentális maszlagot be lehet vetetni, amennyiben az humánus szempontból "jó" és "hasznosnak látszik. Ők a különböző címen meghírdetett nagy (és nagyszerűnek ígérkező!) mágia-tanok, misztikus gyógyítói iskolák, és agykontrol tanfolyamok követői, akik úgy képzelik, hogy a mágikus és misztikus praktikák és technikák öncélú és önkényes gyakorlása és alkalmazása segítségével elintézhetik minden problémájukat és megnyerhetik az életüket: boldogak és egészségesek lehetnek még a világ, anélkül, hogy a spirituális tényleges fejlődésük érdekében, a hibás belső és külső mentalitásuk változtatása érdekében erőfeszítéseket tennének. A gyakoribb előfordulása viszont azok körében található, akik a tudomány és a technika vívmányai által vélik megnyerhetőnek az életet, akik úgy képzelik, hogy a boldogságuk és az egészségük mindössze azon múlik, hogy meg találják-e, illetve felfedezik-e azt a tudományos technikai eszközt, amely az ők és az egész emberiség nagy életproblémáját és életfeladatát önmagától megoldja. Ezek az anyai ági ősök (anya, nagymama, dédnagymama és üknagymama, vagy ezek közül csak valamelyik, abban a fizikai valósághoz kapcsolódó, gazdasági és technikai tévhitben (rögeszmeszerű tévképzetek szerint) éltek huzamosan (abban hittek), hogy az élet és a sors bármely problémáját megoldhatják a tudomány és a technika, a technikai - gazdasági pragmatizmus, vagyis a természettudomány által feltárt tényekre alapuló gyakorlatiasság és gazdasági hatékonyság eredményei, illetve a természettudomány és a pénz segítségével. (Pl: ha szegényen és szűkösségekben élünk a szülőföldünkön, akkor el kell valamire vándorolni, ahol jobbak a külső megélhetési feltételek, vagy: ha nincs egy nőnek élettársa, szexuális partnere, illetve, ha az élettársi viszonyban képtelen eljutni az orgazmusig, azonnal kerül egy tudományos-technikai megoldás: a vibrátor használata, vagy a számítógépes szexuális gyönyör-keltések korlátlan lehetősége. Vagy: a humánus egészségügyi gondoskodás és a karrier-építési gondok és mentális görcsök következtében, a nyugati típusú civilizációban élő nők többsége elveszítette a magzatfogadási, vagy a magzatkihordási és gyermekszülési képességét. Semmi baj, mondják a nagyokos tudósok, ott vannak a lombik bébi programok és a klónozás, a kifejtett magzatot meg ki lehet venni az anyjából a császármetszés segítségével és fel lehet erősíteni őket inkubátorok mesterséges légkörében és a mesterséges táplálás segítségével. Szerintük, az egész mindössze pénz, illetve jól működő gazdaság és technológia kérdése. Primitívebben: az akadályokat jelentő sors-elemektől való megszabaduláshoz mindig találunk technikai megoldásokat a pszichikai hadviseléstől, a megfélemlítéstől, a teljes hiteltelenné tételig és a tökéletes gyilkosságig elmenően.) Amennyiben a fent leírt fényszögek megtalálhatóak a horoszkópban tehát, a személy a mentális agresszivitásra való önkéntelen és öntudatlan hajlamot, az együgyűségig menő, racionális - technikai beavatkozási, befolyásolási és ellenőrzési mániát, a természet- és szellemellenes magatartást hordoz a mély- tudati személyiségében, a nyílt, vagy a rejtett személyi vonásaiban. Amennyiben a tapasztalatai segítségével nem sikerül

megszabadulni ettől a rögeszméjétől, nem csak elmegyógyászati és idegrendszeri problémáknak nézhet elébe, hanem a csodabogárság és a rögeszmés habókosság bélyegével is, valamint valamely üdvözítőnek tűnő tudományos-technikai rögeszme szolgálatában töltött aktív életet követő, hiábavalósági és kietlenségi (silánysági) érzésekben (szélsőségesebb esetekben melankólia kórbán) folytatott, többnyire magányos öregkor perspektívájával. Ritka esetben ugyan, de e bolygóknak a negatív kapcsolódásai jelenthetik a fentiekben leírtak szöges ellentétét is (- ezt is eredményezheti néha a kiegyenlítődés törvénye, de főként a polaritás törvénye), vagyis a gyakorlati racionalitásra és az elméleti gondolkodásra való képtelenséget, el egészen a lineáris, vagy az analogikus logika teljes hiányáig. Ez jobb esetben erős idealizmusra és miszticizmusra - misztifikációra való hajlamokat eredményez, rosszabb esetben a babonás gondolkodást és/vagy a dogmatikus vallásosságot, szélsőséges esetben a ködkergetést, a misztikus (vallásos) habókosságot, a fásasztó, vagy egyenesen veszélyes dogmatizmust - fanatizmust. Ezek, a Merkúrral és az Uránusszal, valamint az Ikrek és a Szűz karmával (Lilith vagy Sárkányfarok az Ikrekben, vagy a Szűzben, illetve a IV. házban, vagy a VI. házban) kapcsolatos több negatív fényszögek-sorozat kombinációja tehát, mind az un. technokratákra és spekulánsokra, és persze, a szkeptikus nagyokosokra, az öncélúan kételkedőkre, mind a misztikus ködkergetőkre, mágusokra és agykontrolosokra jellemző és egyik véglet sem jobb a másiknál. Mindkét esetben, a természetes és egészséges gondolkodásra, a gondolkodás rugalmasítására (De figyelem! egyáltalán nem a ráció és a logika relativívá tételére!), a személyi és az általános emberi rendeltetés megértésére, illetve az egész teremtés eredeti rendeltetése, funkciója és célja megértésére, valamint az elmélet és a gyakorlat egyeztetésére, egyesítésre, illetve az elméletnek a gyakorlatban történő kipróbálására, ellenőrzésére kell törekedni. Kedves Olvasó!

Amennyiben ezt az írást olvasod, talán arról is van tudomásod, hogy író-asztrológusi életművemnek az egyik legkiemelkedőbb része az egyetemes törvényekről szóló nagy lélegzetű, az élet alapjainál álló és a sorsunk alakulását közvetlenül is befolyásoló tanulmányom. E tanulmányban szereplő harmadik törvény, a kiegyenlítődés törvénye, személyünkre és életünkre vonatkozóan, arról is szól többek között, hogy e törvény alapján semminek, még az ilyen fontos olvasmányoknak sem vehetjük tulajdonképpen (tehát a boldogulásunk és az egészségünk: a megváltódásunk szempontjából) a hasznát, amiért azért cserében nem adunk mi is valamit, az információ megszerzése érdekében, illetve a személyi vonatkozású lényegi információhoz való hozzájutás után, nem hoztunk semmilyen áldozatot. Látod, én ingyenesen közzé tettem ezeket a mindenki számára talán életbevágón fontos információkat amelyeket, hozzád hasonlóan, nagyon sokan hasznosíthatnának, amennyiben meg rendelnék a személyi horoszkópjukat és ez által a gyakorlatban is hasznossá tehetnék amit itt meg tudtak. De egy sötét lelkű és nem kevésbé sötét (besúgói...) múlttal és sötét (Alattomban a háttérből békés módszerekkel, de szívósan erdélyt románosító titkos szervezet számára intellektuális diverziót folytató.) jelennel rendelkező erdélyi személy, aki magát "székely" vallásos anarchista prófétaként határozza meg: Nagy Attila Puli, aki dolgozni nem szeret, csak feesége betegnyudijából élösködni, építeni nem szeret csak rombolni, alkotni nem tud csak mások alkotását pocskondiázni, és aki gyermeket nemzeni nem akar, csak a több gyermekeseket gyermekcsinálási mániákusoknak nevezni, a velem szembeni nyers skorpiói gyűlöletében, arra áldozza az ideje és energiája és az írni-tudása nagy részét, hogy engem az interneten szakmailag és erkölcsileg hiteltelenszen és ezzel a négy gyermekes szép családomat gazdaságilag tönkre tegye, vagyis azokat akik azon gondolkoznak, hogy tőlem horoszkópot rendelnének, ebben a szándékukban elbizonytalanítsa. Nagyon szépen kérek tehát, hogy amennyiben értékesnek és találd ezt az írást, érték-csere és kiegyenlítődésképpen, mindössze annyit tégy, hogy most azonnal kattints rá a következő linkre: <http://www.scribd.com/szilardk/d/62752670-Kozma-Szilard-Nagy-Puli-Attila-sarlatanozasa-hatekonykovetkezmenyei> Köszönöm a megértést és további hasznos olvasást kívánok! Kozma Szilárd

6. Egyes személyiséget meghatározó erőknak a zavaros megjelenési formáihoz kapcsolódnak az aggodalmaskodási és a biztosítási kényszerbetegségeket eredményező családi programok, akárcsak azok ellentéte: a felelősség-elhárítási késztetések, vagy a rögeszmés, tárgyakhoz, helyzetekhez és személyekhez való, irracionális ragaszkodási fóbiák és gyűjtögetési mániák. Mértéktelen és önkéntelen aggodalmaskodást, túlzott és aprólékos felelősségérzést, vagy annak az ellentétét: a felelősség kikerülést, elhárítást, a felelősség átruházási - átadási, átpasszolási - késztetéseket eredményeznek ezek a negatív spirituális programok, illetve a közömbösséget és az egykedvűséget kiváltó, e két ellentétes magatartások valamelyikére inspiráló és predesztináló hajlamok. Mivel elsősorban az egyetemes felelősség őseréjét, illetve a határ- és az aránytudat teremtői őseréjét megtestesítő erőhöz kapcsolódik, csak látszatra gyökerezik a családi tradíciókban. Inkább az ősanynak a spirituális, vagy a pragmatikus (tetterős) felelősség szellemiségéhez való pozitív vagy negatív viszonyulásban. A veleszületett program, eredhet abból is, hogy az ősanynak valamelyike nem jó szemmel nézte, értelmezés nélkül helytelenítette (nem helyesen ítélte meg, illetve haraggal elítélte) az apja, az apósa, vagy a férje családapai szerepkörének a betöltési módját. Esetleg, ezek az ősanynak féltek attól, vagy azoktól, sőt: titokban és rejtetten gyűlölték ezeket a családapai szerepkörükben, szerintük negatívan viselkedő férfiakat. Ritka esetben a közösségi - társadalmi életet szabályozó hatóságokkal, intézményekkel, illetve azoknak a hatalmi képviselőivel, irányítóival, vagy hivatalnokaival gyűlt meg az ősanynak közül egynek, vagy többnek a baja, nyílt szembesülés, vagy erős elhárítási, kikerülési vágy, esetleg üldöztetési érzések és képzetek formájában, mielőtt megszületett volna az a lányutódja, akitől a személy származik.

Ezen személyek nem bíznak a teremtésnek és a saját sorsuknak - életüknek a pozitív rendeltetésében és értelmében. Nem bíznak a saját intelligenciájuk és létfenntartó képességeik erejében, a teremtői képzetük pozitív sors-létrehozó képességében, és szüntelenül aggodalmaskodva "azért, hogy mit esztek holnap és holnapután" (Názáreti Jézus), folyton be akarják biztosítani magukat a nehézségek ellen, és emiatt mindig csak a jobbnak remélt, illetve a rettegett, jövőben és soha nem a jelenben élnek.

Nem képesek a jelenben – és így az öröklétben – élni, a jövőért való aggódásaik miatt, a jövő befolyásolása érdekében hozott, általában negatív következményekkel járó, „áldozatos törekvéseiknek” a meg nem szűnése miatt. Be akarják biztosítani magukat a jövőben történhető szerencsétlenségekkel, betegségekkel,

nélkülözésekkel szemben, illetve szebb és jobb jövőt szeretnének biztosítani önmaguk és az utódaik számára, és ezért folyton lemondanak a jelenről, az által, hogy mindig csak a jövőért élnek, dolgoznak és halnak, illetve a megszerzett jövőzalogaikat: a felhalmozott gazdasági javaikat szeretnék biztosítani, biztosított helyzetbe és állapotba hozni. Ezzel, a megváltás elemi logikájával szemben akarják önmagukat és utódaikat bebiztosítani, és a biztosítási törekvéseikben, illetve az utód-féltésükben, az utódok miatti aggodalomban, inkább tönkre teszik a jövő megélhetést biztosító környező természeti életet, halálra szennyeznek és sterilizálják a természet világát. És végül, már csak egy, de maximum két utódot "vállalnak", de inkább egyetlen utódot sem nemzeneznek és gondoznak, mert ugye, ennyi aggodalomra okot adó probléma mellett, magas fokú felelőtlenséget jelentene a gyermekek "vállalása"; és így jutnak el a görcsös felelősségből, vagyis az aggodalmaskodásból a teljes felelőtlenségbe.

Sorsproblémáik feloldása szempontjából, éppen ott és abba az irányba zárkóznak el és arra nyitnak, ahol, és amerre nem kellene. Amely információk és tudásrendszerek irányába nyitniuk kellene, nem akarnak nyitni, nem akarnak megnyitni, hanem inkább elzárkóznak, mivel félnek az új és ismeretlen jelenségek, helyzetek és állapotok megtapasztalásától, még akkor is, ha azoknak pozitív következménye lenne. Ezért rugalmatlan, idejekorán elfásult, vagyis koravén személyek. Hamarabb öregednek szellemileg és ennek következtében lelkileg és testileg is. Ezek csak úgy (lennének) hajlandók a megfelelő, helyes információt be- és elfogadni, ha azok hirdetőjétől (szerzőjétől) garanciát kaphatnak, hogy - akárcsak az orvosi receptek és gyógyszerészeti készítmények, "tényleg működnek"; és hatnak, azonnali eredményt és hasznot hoznak. Sőt: lehetőleg a modern világ körülményei között és a modern élet feltételei között is alkalmazhatóak, és lehetőleg "olcsón megvásárolhatóak"; legyenek. A program kiválthatja mindennek az ellentétes mentalitását is, ami az előbbinél is károsabb: a bántó közömbösséget mások problémáival szemben és a relativizmusig menő felületes viszonyulást a spirituális és kauzális információval szemben, a szellemi alapú erkölcsi magatartási formákkal szemben. A felületes kapcsolatkezelést, a sorsállapotoknak és élethelyzeteknek az igényesség szűrője nélküli, és ezzel együtt határozatlan és bizonytalan, lagymatag elfogadása, befogadása.

Ők a jövő és a megélhetés miatti aggodalom által hajtott, főlegben termelő hangya-emberek, az iparkodó halmozók, a felhalmozott anyagi javak és élvezeti eszközök biztonsága miatt aggódók, akik a biztonsági zárat, berendezéseket feltalálják, illetve azok, akik a sors-ellenes biztonsági eszközöket és biztosítási kötvényeket megvásárolják és ők, akik a bankoknál is gazdagabb biztosító társaságok apparátusának a működtetését, azok személyzetének a fizetését a kötvényeik vásárlása által fenntartják.

Ugyanarról a spirituális töről fakad az iméntivel ellentétes mentalitás, de a kiegyenlítődés és a polaritás törvénye szerint, ugyanazt a lényegi zavart testesíti meg: a felelőtlenség, illetve a felelősség-kerülő, közömbös, lusta személyek mentalitása. Ennek hatása alatt az ember nem izgatja magát a holnapért, hiszen tudja, hogy az előbbieket vannak többségben és mindig elég fölösleget termelnek és fölösleges javakat (élvezeti, kényelmi és általános fogyasztói cikket) halmoznak fel, ahhoz, hogy ebből a fölöslegből a létfenntartáshoz szükséges táplálék és az anyagi javak számára is kikerüljenek, szociális juttatások, illetve testvéries és igazságos elosztás formájában. Vagy, ha nem, akkor úgy, hogy amazoktól önkényesen elveszik, elrabolják, anyagi javak és pénz formájában, annak a függvényében, hogy személyisége többi elemét képező sajátosságai milyen jellegű gondolkozási módra, miféle ambíciókra, és félelmekre, aktív, vagy passzív személyiség-jegyekre utalnak.

Egyáltalán nem aggódnak a jövőért és az utódokért, nem gyarapítják a különböző lakat- és zárgyártó, az ultramodern biztonsági berendezéseket gyártó cégek tőkét, valamint a biztosítási bankok bevételeit. Maximum annyiban működtetik a globális természet-kizsákmányolói nagyüzemet, hogy vállalkozói szelleműek és vakmerőbbek, az által, hogy időnként levágják, feltörik, felrobbantják, a zárat és a biztonsági berendezéseket, és persze, elrabolják a feleslegben felhalmozott értékeket, ezzel újabb zárat, berendezések gyártására és biztosítási bankok létrehozására és finanszírozására készítetik az aggodalmaskodók millióit. Családi felelősséget ritkán, vagy egyáltalán nem vállalnak, de ha családot alapítanak is, akkor az utódok számával nem spórolnak, amiként azok gondozása, nevelése miatt sem törnek össze magukat.

A "Fekete Lyuk"; örvényének vonzásába került felelősség öselve átalakul önmaga ellentétévé és ennek hatásaképpen egyre törvénytelenebb módon: a természettel ellenesen és a lelkiismeretével ellentétesen kezd élni az ember. A természettel összhangban élő organikus közösségek építése helyett, erőszakos eszközökkel: büntető hatalommal ellenőrizhető és befolyásolható organizált társadalmakat épített. A személyi felelősségét előbb átruházta az erősnek látszó, gátlástalan és erőszakos vezetőkre: a hadvezérekől lett fejedelmekre, királyokra és császárokra, majd később a politikusokra és a társadalmi életet szabályozó intézményekre.

Így jutottunk oda például, hogy miközben rengeteg természetvédő törvénykezés és szabályozás született és látszatra senki, vagy legalábbis kevesen szennyeznek és pusztítják a természetet, valójában minden egyes személy, már a létével is, pusztítja és szennyezi a természetet, és az ökológiai katasztrófa felé sodorja a földet. A spirituális felelősség szellemébe ágyazott polgári öntudat nélkül, vagyis a világ törvényeiben gyökerező egyéni felelősségtudat nélkül, az öncélú élvezet-hajhászás, táplálkozási, lakási és tisztálkodási szokásokkal szemben, a legjobb természetvédő törvényekkel sem lehet megmenteni a természetet.

Azaz a fenntartható növekedés téveszméjével magát kábító, a civilizáció-terjesztő háborúival, az önálló és öncélú hatalommá váló társadalmi intézményeivel magát szabályozó, felelőtlen emberiséggel szemben. Az intézmények nem helyettesíthetik az egyéni öntudatra építhető globális öntudatot, de a helyettesítési törekvésük által lerombolják azt, mivel az alaphelyzet az intézményes törekvésekkel ellentétes: a spirituális öntudatból következik az egyéni öntudat, és az egoizmusra alapuló intézményes társadalmakban éppen úgy nem születhet egyetlen öntudat, mint ahogy a vallásos fantazmagóriákban sem.

A közgazdászok és ökológusok által kidolgozott fenntartható növekedés néven ismert világmentő elmélet tételeinek a kidolgozásánál, a tudósok nem vették figyelembe az embernek a személyi felelősségtől való ódzkodását és annak a következményeit. Ezért, az elmélet utópia marad, mivel a tételei ellentétben állnak, az ember felelősség-hárítási vágyát szolgáló hivatott, az embert a saját megváltási sors-programja ellen védelmező, az embert a megváltás-ellenes törekvéseiben erősíteni és segíteni hivatott (szociális) intézmények (egészségügy, tanügy, munkaügy, stb.) önfenntartó, önfejlesztő, ördögi érdekeivel. A fenntartható növekedés tételei ellentétben állnak az nemzeti és a nemzetközi szociális hálókat fenntartó, az önmegváltási képességeiket kifejleszteni hivatott életfeladataikkal szembeni harcukban elesett és pórul járt (Rosszul járt: téves spirituális úton járó) személyeket biztosítani és sorsuktól megvédeni hivatott szociális intézmények a fenntartását és működését finanszírozó állami kincstáraknak a minél nagyobb pénz-bevételekhez jutási érdekeivel és törekvéseivel.

A Sors- és megváltásellenes program, illetve a spirituális és kauzális kiegyenlítődésre való képtelenség programja. Szélsőséges esetben: az öngyilkossági és a rombolási - önrombolási hajlamok programja.

Ez, a legfinomabb, de éppen ezért talán a legveszélyesebb negatív örökletes program a Halak és a Skorpió napjegyeiben található Lilith és Sárkányfark, valamint az egyes, a kilences és a tízes bolygó által megtestesített őserők negatív kapcsolatahoz: a nyers személyi tudatot megjelenítő Nap és az egyetemes (Isteni) léttudatot, a spirituális éberséget megtestesítő Neptunusz, illetve az Isteni igazság-tudatot megtestesítő Plútó közötti negatív fényszögalkazatokhoz, fényszögrendszerekhez kapcsolódik. Pontosabban: ezek az asztrológiai alakzatok segítenek a felfedezésükben és feltárásukban.

Amennyiben tehát egy személyi horoszkópban a Lilith és vagy a Sárkányfark a Skorpióban, vagy a VIII házban, illetve a Halakban, vagy a XII házban tartózkodik, az Isten-ellenes programmal (Az Isten elleni harag, illetve az istentől kapott nehézs sors-program, vagy sors-helyez maiatti önkéntelen és öntudatlan neheztelési - haragvási készlettel) állunk szembe, még akkor is (Sőt: akkor még inkább!), ha az illető személy esetleg buzgó vallásos. Az utóbbi esetben ugyanis, mindössze az Istentől való misztikus és öntudatlan félelem a hajtó-oka a vallásosságnak, vagyis az attól való félelem, hogy amennyiben mégiscsak létezne egy kívülálló és őt (minket) figyelő, elenőrző, illetve az ő életét és boldogságát - boldogulását irányító és befolyásoló objektív Isten, az igen rossz néven venné és negatívan reagálná le az ő hitetlenségét, illetve a nehéz sorsa miatti haragját. És tényleg: úgy is jönnek létre ezek a programok, hogy valamelyik anyai ági összülő, azt megelőzően, hogy megfoganna a méhében az az utód, akitől a vizsgált személy (ahoroszkóp megrendelője) származik, erősen neheztelni kezd az Istenre, vagy a sorsára, amiért az "olyan nehéz életkörülményeket és kegyetlen sorsot", illetve gonosz és kegyetlen férjet (a horoszkóprendelő ösapját), esetleg anyóst és apóst is, rendelt a programot létrehozó és tovább adó - elindító anyai ős (ősanya) számára.

E programhoz hozzá tartozik a sors-félelemből eredő vallásosság, vagyis a misztikus fanatizmus pont úgy, mint a "vallásos istentagadás": a harcos ateizmus. De nők esetében és a második (az élet- és gyermekellenes) programmal társultan, hozzá tartozik a szülői - családi, illetve a természeti boldogságra való képtelenség mellett, a magzatközelgési, illetve a gyermeknemzési képtelenség, a vetelés, a magzatkihordás és/vagy a szülés közbeni életveszélyes szövődmények (az anya újjászületési, megújítási képtelensége miatt) és szélsőséges esetekben a születendő magzatok minden nemű testi (szervi, testrészi) zavara, fogyatékosága is. Ezeket az alakzatokat lehet tehát megtalálni azoknak a személyeknek a képletében, akik testi fogyatékosággal, illetve bármely testi rendellenességgel (ilyen a hat lábújj, vagy a hat kézújj is, illetve az összeragadt újjak, amit az alacsony színvonalú spirituális kultúrával rendelkező közösségekben sáman jelként szoktak emlegetni!) születtek, születnek a világra. Ha számba vesszük azt, hogy Szent István királyunknak a korabeli feljegyzések és rajzok szerint hat újja volt mindkét kezén és azt, hogy az egyetlen fia (figyelem: akkoriban nem voltak fogamzásgátlók és a királyi család bizonyára nem spórolt a gyermekáldással gazdasági megfontolásokból, vagyis nagyon is gyanús, hogy az életerős királynak miért született mindössze egy csenevész fia), Imre herceg a misztikus vallásosság labirintusába szédült, majd idejekorán meghalt, egyértelmű, hogy milyen spirituális programtól hajtva nyomta el a kard erejével az ősi magyar hitrendszert és fojtotta vérber István urunk a Koppány féle lázadást, amellelt, hogy egy teljesen ártírt, az eredeti Jézusi tanításokkal merőben ellenkező, a világi hatalmi törekvéseket szolgáló kersezténységet honosított meg az új államában.

E program viszont akkor a legveszélyesebb, amikor a Szaturnusz és a Plútó is támadja a Lilithet, vagy/és a Sárkányfarkat, főként ha azok közvetlenül a Nappal, a Neptunusszal, vagy az Uránusszal alkotnak negatív fényszöveget. Ez utóbbi fényszög által jelzett személyi (karmikus) meghatározódás, valósággal fékezhetetlenné, vagyis ellenőrizhetetlenné és irányíthatatlanná, és ezért csaknem feloldhatatlanná, meghaladhatatlanná teszi az Isten-ellenes, illetve a belső boldogságra (a lelki békére) való képtelenségi hajlamokat. Mivel a horoszkópokban a motívum-ismétlődések, vagyis az azonos és a hasonló asztrológiai motívumok egymást erősítik és árnyalják, a fényszögalkazatokból kiolvasható Isten-ellenes programok általában a Skorpió, vagy a Halak motívumrendszerének a valami fajta megjelenésével együtt jelentkeznek (Karmikus pontok: Lilith vagy/ és Sárkányfark a Skorpióban, a Halakban, illetve a VIII. és/vagy a XII. házban), és abban az esetben viszont, amikor a Szaturnusz is részt vesz az Isten-ellenes alakzatban, igen erős (terhelt: megpakolt) pl. a VIII. ház, vagy a Skorpió és erős öngyilkossági - önrombolási, illetve rombolási hajlamokra lehet számítani.

Az egyetlen meghaladási lehetőség a Tarot 22-ös ikonja által, a Bolond által megtestesített neheztelés- és haragmentességi állapot: a spirituális beavatottság elérése, a teljes megbocsátási és elengedési képesség, a kiegyenlítődési - megváltódási képesség megszerzése, vagyis a teljes megszabadulás minden negatív tudattalan (finom: szellemi) érzelemtől és önkéntelen haragvási - büntetési készletétől. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy a szülőtől szemben a lehető legmagasabbak (legigényesebbek) az úgynevezett égi elvárások, tehát nem üdülni és szórakozni

született a világra.

És annál rosszabb neki, ha e tény miatt haragszik, vagy neheztel bármire, vagy bárkire is, és még rosszabb, ha a Teremtőre, vagy az anyai ági őseire haragszik, hiszen el kell jutnia addig a spirituális fejlettségi állapotig, amelyben képessé válik a teremtővel való lényegi azonosságának a felismerésére és átélésére. A teremtő viszont nem haragudhat saját magára, illetve a saját abszolút állapotára, amely magában hordja a Lilith teremtést provokáló, negatív őseréjét is.

És itt, e rendkívülien nehéz meghaladási lehetőségénél érzük utol az ötödik program igazi, kauzális gyökerét is. "Ami fent van, ugyanaz, mint ami lent van …"; fogalmazza misztikus formulába Hermész Trismegisztoz az analógia törvényét, és csakugyan: a többi programra mind találunk megfelelő spirituális folyamatot az idea-világban, vagyis bibliai magyarázatot a Luciferi, vagy az édenkerti bűnbeesések metaforikus történeteiben. Az ötödik programra viszont nem. Miért? Azért mert az ötödik program (az ötödik pecsét) égi - mennyei megfelelője és magyarázata a Teremtés előtti állapotokban lakozik. Hamvas Béla írja a Titkos Jegyzőkönyv c. esszéjében, hogy a patrisztikus keresztény misztika tud az Isten szörnyű haragjáról, illetve az isteni harag állapotáról és említést tesz erről a teremtés előtti állapotról a Patmosz harmadik könyvében, Valamint Az ősök nagy csarnoka I. kötetében is. Nos, erre a teremtéselőtti, iszonyú - infernális - haragra akkor gerjed az Abszolútum saját maga ellen (- Az Isten teremtői állapotát megelőző negatív lét-állapota ellen), amikor azt észleli, hogy a Lilith őserő kifogatja magából, vagyis az abszolút állapotából és káosszá, kaotikus állapottá kezdi változtatni. Vagyis akkor, amikor azt kénytelen észlelni - érzékelni, hogy nem tudja megállítani és megfékezni a Lilith őssóvárgás által "begerjesztett" önmagát, aminek a hatása (következménye) az abszolút állapot teljes elvesztésével, a teljes Káosz-állapottá változással fenyegeti. Ebben a "jeges tűzben, ebben az önző félelemben" (Hamvas), ahova a más állapotra való sóvárgás juttatja, születik meg a megoldás: az önmegváltás spirituális eszméje: nem visszafogni, nem elfojtani, hanem a legnagyobb áldozatot meghozva, tudatosan kiengedni, kiáramoltatni az egészet, vagyis a Lilithet, a Fény (Az Isteni értelem) által átvilágítva Szeretetté: odaadássá változtatni. Ez az egyetemes teremtés és a megváltás nagy misztériuma. "Ha ezt megértetted és megtanulod alkalmazni, előled minden sötétség kitér", mondhatnánk Hermész Trismegisztozt aposztrofálva.

Az én horoszkópomban is jelen van ez a veszélyes alakzatoknak egy "szinte-szelídebb" (szinte-gyengébb) formája: a Nap - Plútó, valamint a Mars-Nap és a Mars-Plútó negatív fényszögkapcsolódások egy úgynevezett negatív pajzsot alkotnak. Azért csak szinte-szelíd és nem teljesen szelíd, mert a Lilithem együtt áll a többi bolygó által is egyértelműen negatívan fényszögelt Marssal, ami a mély és rejtett (spirituális) agresszivitás, legrejtettebb formáival lát el, amit csak nagy odafigyeléssel és szüntelen önelemzéssel tudok pozitív kreatív reakció-képességekké átalakítani, illetve a kedélyállapotomat egyensúlyban tartani a kultikus karatézás segítségével. A negatív Szaturnuszi "erősítés" is, szerencsére csak igen áttételesen jelentkezik, mivel a Szaturnusz nem fényszögeli közvetlenül ezt a Lilithel megerősített önvészélyes "védekezési eszközt": a veszteségtől való félelemből eredő konfliktus kerülésre, vagyis a gyávaságra, illetve annak a szöges ellentétére, az önfeledt agresszivitásra utaló negatív pajzsot, hanem mindössze a Jupitertől negatívan fényszögelt áll a születési Napjegyemben: a Skorpióban. Ezért testi, vagy szervi hibával nem születtem ugyan, hanem mindössze eleresztési - székelési - nehézségekre (elbocsátási, megbocsátási nehézségekre) való hajlammal. Gondból viszont elég az is, hogy az életem legváratlanabb periódusában rám törő "automatikus" sorsneheztelések miatt, a ritka, de két alkalommal éppenséggel életveszélyessé sikerült fejsérüléseim mellett, gyakran és néha igencsak súlyosan meghülök, bármennyire is igyekszem derűsen szemlélni a karmikus meghatározódásaim (az egyes részletekben sokáig feloldatlanul maradt negatív szellemi tulajdonságaim) által okozott sorsnehézségeimet, kudarcaimat és a folytonos (például írói) hátráltatottságomat. És ahhoz képest, hogy egy-egy ilyen program másoknak a korai (esetleg balesetszerű) halálát is okozta már, én még mindig szerencsésnek mondhatom magam, amiért még aránylag jó kondícióban élek és egyre kevesebb szenvedést okozok (és, ha erre mégis rá vagyok kényszerítve, néha éppen a sorsprogram-feltárái - asztrológusi hivatásgyakorlásom során, remélem, hogy már nem felesleges szenvedést okozok) másoknak. Azt a teljes (kauzális és ideális) kiegyenlítetttségi állapotot viszont, amit a Tarot 22-ös ikonja: a Bolond jelképez, a folytonos sors-derű állapotát, még nem sikerült teljesen megvalósítanom.